

matisk stressyndrom og som følge heraf har væsentlige indlæringsvanskeligheder.

Folketinget opfordrer regeringen til, at der udføres nye regler for tildeling af dansk indfødsret med et bredt udsnit af Folketingets partier.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 43).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, det er interessant, at det fremgår af vedtagelsesforslaget, at kendskab til Danmarks historie er fuldstændig uvedkommende i forhold til forvaltningen af demokratiet. Jeg vil nok sige, at det er en historieløshedens norm, som, hvis man overførte den på folkeskolen, ville være fuldstændig katastrofal.

Men det, jeg egentlig vil sige, er, at jeg vil korrigere hr. John Dyrby, når han siger, at der er tale om et cirkulære, der er blevet til bag lukkede døre.

Vi bruger ganske vist i daglig tale – hvorfor aner jeg ikke – ordet kontorcirkulære. Det er et fuldstændig fjollet ord, for det er jo ikke noget cirkulære. Det er jo simpelt hen en politisk aftale, hvor de lovgivere eller lovgiverrepræsentanter, der har til opgave at tildele statsborgerskaber, simpelt hen bare – flertallet – har lavet en politisk aftale, som overhovedet ikke forpligter mindretallet; den forpligter ikke andre end de partier, der er med i aftalen.

Derfor vil jeg sige, at det altså er misvisende at tale om et cirkulære. Der er simpelt hen bare tale om en aftale, som samtidig af praktiske grunde er et signal til Indfødsretskontoret om, hvordan man skal sortere ansøgningerne.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Jeg synes, det er lidt besynderligt, hvad hr. Jesper Langballe siger om cirkulæret. Det hedder jo et cirkulære, det er helt formelt, men nu hedder det sig så, at det ikke er et cirkulære, det er i virkeligheden en aftale, som ikke forpligter andre.

Men hr. Jesper Langballe må jo give mig ret i, at et politisk parti, der sidder i Folketinget, har en forpligtelse til at forsøge at ændre de ting, man synes er forkerte, og de ting, man synes er urimelige.

Kl. 11.05

Det kan vel ikke komme bag på hr. Jesper Langballe, at vi forsøger at tage de ting op, der er problematiske i den her aftale, og forsøger at få lavet dem om. Det er jo ethvert politisk partis rettighed og vel egentlig også forpligtelse.

Ganske kort omkring historie: Det, vi lægger op til, er jo ikke, at der ikke skal være noget historie. Det, vi lægger op til, er, at den historie, der skal være en del af undervisningen i danskundskaberne, relaterer sig til den brug, som den konkrete ansøger, den, der får undervisning i dansk, har for historieundervisning. Det synes jeg er meget mere målrettet og meget mere brugbart.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen for at kunne bruge historien aktuelt – og det vil jo sige at vide noget om dansk tankesæt, og hvordan det er blevet til – for at kunne agere på den aktuelle demokratiske scene i Danmark skal der et vist elementært kendskab til, især når man kommer udefra og ikke har fået det ind med modermælken så at sige.

Men jeg vil sige, at hr. John Dyrby naturligvis har fuldstændig ret i, at når man synes, der er noget galt, så skal man da protestere mod det. Det siger jeg overhovedet ikke noget til. Jeg vil bare nævne over for hr. John Dyrby, som jeg ellers kender som en ordfører, der normalt er saglig og ved, hvad han taler om, at betegnelsen cirkulære altså er forkert, for det er ikke et cirkulære.

Man har givet det sådan et kælenavn, man kalder det kontorcirkulæret, og det er jo en tåbelig betegnelse. Det her er ikke andet end en politisk aftale, der forpligter flertallet i Indfødsretsudvalget, det vil sige flertallet i Folketinget.

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Nu skal det jo ikke være en strid om ord; jeg kan godt følge hr. Jesper Langballe i det, han siger. Men det understreger jo netop min pointe med, at i og med at det er en politisk aftale, så afskærer man sig selv fuldstændig fra de høringsliggende svar, der måtte komme ind; det, som fagfolk kan byde ind med ved at sige: Hør, der er I altså lige på kanten her, der er I lige ude på et skråplan af den og den årsag.

Det har man fuldstændig afskåret sig fra i den her sag. Så det synes jeg bare i virkeligheden understreger min pointe.